

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25Csp/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418201778
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1418201778.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci žalobcu: A. V., narodený XX. XX. XXXX, bytom O. XX, XXX XX O., zastúpený: U. kancelária S. & V., s.r.o., so sídlom J. XXXX/X, XXX XX I., H.: XX XXX XXX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 670,51 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 495,61 eur.
- II. V časti uplatneného nároku prevyšujúcej sumu 495,61 eur súd žalobu zamietá.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47,84 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16. 04. 2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 670,15 €. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 10. 01. 2014 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038901, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou 36 mesačných splátok s výškou splátky 70,20 eur s celkovou čiastkou na úhradu 2.527,20 eur. Zároveň bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému odmenu za poskytnutie služby vo výške 253,84 eur. Žalobca uvádzal, že zmluva o revolvingovom úvere nespĺňa náležitosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Konkrétne namietol nedodržanie písomnej formy podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (z dôvodu, že konečné parametre úveru sa nachádzajú až v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpisoval a do samotnej zmluvy o úvere boli dopísané až po tom, ako žalobca už nemal možnosť obsah zmluvy nijako ovplyvniť, zároveň aj po tom, čo žiadosť podpísal). Nedostatok písomnej formy považoval žalobca za dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy č. 8500038901 podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) o spotrebiteľských úveroch. Zároveň podľa žalobcu je potrebné zmluvu č. 8500038901 považovať za bezúročnú a bez poplatkov aj s ohľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (absencia výšky, počtu a termínov splátok), § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (absencia údajov o dobe trvania konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko údaj 36 mesiacov nemožno považovať za termín konečnej splatnosti úveru). Žalobca zároveň argumentoval taktiež výškou úrokovej sadzby (45 % ročne), pričom argumentoval výškou priemernej ročnej úrokovej miery pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v obchodných bankách v januári roku 2014 (12,91 %), pričom úrokovú sadzbu vo výške 45 % považoval za rozpornú s § 39 Občianskeho zákonníka, pričom odkazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo/1/2009 zo dňa 31. 07. 2009. Dohodu o poskytnutí služby považoval žalobca za

absolútne neplatný právny úkon pre jej rozpor s dobrými mravmi. Nepovažoval ju za individuálne dojednanú, nakoľko bola súčasťou pripraveného formulára, na čom nič nemení skutočnosť, že žalobca k nej nemusel pristúpiť, pričom rozporoval taktiež úprimnosť takéhoto úmyslu zo strany žalovaného, nakoľko sa táto podmienka vyskytovala priamo v samotnom texte žiadosti/zmluvy a nebola samostatnou zmluvou. Uviedol, že žalobca v súvislosti so zmluvou č. 8500038901 zaplatil sumu 2.613,50 eur, pričom výška úveru bola 1.246,16 (nakoľko od sumy 1.500 eur bola odrášaná odplata za Dohodu o poskytnutí služby vo výške 253,84 eur) a výška revolvingu bola 696,83 eur. Žalovaný sa tak podľa žalobcu obohatil o sumu 670,51 eur.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukazoval na ustanovenie čl. 2. ods. 2.1 zmluvných dojednaní o revolvingovom úvere, podľa ktorého „....dlžník vyplní do formulára žiadosti poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre úveru.....“ Poukázal na skutočnosť, že medzi náležitosťami v bode 5 a 6 nie je žiadny reálny rozdiel, okrem nepatrnej „zmeny“ v údajoch o výške RPMN, uviedol tiež, že tento údaj nie stranami objektívne a v celom rozsahu dohodnuteľný (v tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne v konaní pod sp. zn. 5Co/839/2015). Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, uviedol, že zmluva nie je tvorená len ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v istine označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré upravujú tak deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu ako aj dobu trvania zmluvy a zároveň uviedol, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (poukázal pri tom na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014-166 a zároveň na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15). Poprel závery žalobcu o povinnom členení splátky úveru na zložky istina, úrok, a iné poplatky, pričom uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom a rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, pričom o takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. V tejto súvislosti poukázal na nesprávnosť výkladu zákonného ustanovenia žalobcom (odkázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, nález III. ÚS 341/07, aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 02. 2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017. Dohodu o poskytnutí služby považoval žalobca za individuálne dojednanie v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoR/5/2016-14). Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, žalovaný namietal, že nemožno porovnávať štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia), pričom nerešpektoval rozdielnu právnu úpravu v období uzatvorenia zmluvy.

3. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom, a to výpismi z účtov predložených žalobcom, oznámením o navýšení úveru, oznámením o schválení úveru dlžníkovi, oznámením o zosplatnení, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, súhrnnými informáciami o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2013 predloženými žalovaným, a zistil nasledovný skutkový stav:

3.1. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500038901 podpísanej žalobcom 09.01.2014 a žalovaným 10.01.2014 súd zistil, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou 36 mesačných splátok s výškou splátky 70,20, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola vo výške 2 527,20 EUR s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 45 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 45 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 850,67 EUR, pri predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov 39,82 %, ročnej úrokovej sadzbe 45,01 %, celkovej čiastke revolvingu, ktorú je povinný zaplatiť 1 684,80 EUR. V bode 6 vyššie citovanej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú dopísané údaje o schválenom úvere, z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1.500 eur, splatnosť úveru je 36 splátok, výška mesačnej splátky je 70,20 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 2 527,20 EUR s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 44,96 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 45 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 850,67 EUR, pri predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov 39,86 %, ročnej úrokovej sadzbe 45,01 %, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú je povinný zaplatiť 1.684,80 eur. V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti

- zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania.

3.2. Výpisy z účtov založené do spisu žalobcom preukazovali úhrady vykonávané žalobcom v súvislosti so splácaním úveru poskytnutého žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. 8500038901, nepreukazovali ich však všetky, resp., súhrn všetkých úhrad. Súd mal však za ustálenú súhrnnú sumu úhrad vykonaných žalobcom a to výške uvedenej žalovaným na pojednávaní konanom 07. 11. 2018, teda spolu vo výške 2.438,60 eur.

3.3. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500038901 zo dňa 10. 01. 2014 súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi, že mu bol mu schválený úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou na 36 mesiacov, mesačnou splátkou úveru 70,20 eur s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 11. 02. 2014, s dátumom splatnosti poslednej splátky v priebehu periódy splácania v 11. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 44,96 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere 45,94 %, celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť 2.527,20 eur, odplatom za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytnutí služby bola suma 253,84 eur.

3.4. Oznámením zo dňa 14. 07. 2015 oznamoval žalovaný žalobcovi, že v zmysle článku 4 Revolving Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500038901 bol žalobcovi navýšený úver, pričom úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendár, ktorý tvoril prílohu listu.

3.5. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2013 súd zistil, že RPMN k 30. 09. 2013 podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 (zahŕňajúce kreditné karty, spotrebiteľské úvery so zabezpečením alebo lízing) vo výške do 1.500 eur vrátane dosahovala hodnotu 45,94 %.

4. Právne súd vec posúdil nasledovne:

4.1. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

4.2. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

4.3. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

4.4. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho

dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

4.5. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

4.6. Podľa § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

4.7. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

4.8. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

4.9. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

4.10. Podľa § 11 ods. 1 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

5. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť, resp. musí byť zo zmluvy jednoznačne určiteľný. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení spočívajúcu v tom, že členské štáty pri implementácii smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od ustanovení smernice odchyľujú. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu únieového práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecného záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nesplnení transpozície povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdneho dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota,

kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozičná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát musí byť dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť (podobne Okresný súd Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/16/2017, resp. Krajský súd v Prešove v potvrdzujúcom rozsudku - sp. zn. 24Co/163/2017). Súd by s ohľadom na uvedené považoval zmluvu č. 8500038901 (za predpokladu jej platného uzavretia) za bezúročnú a bez poplatkov práve pre absenciu presne uvedeného termínu konečnej splatnosti úveru, nakoľko vymedzenie takým spôsobom, ako bol vymedzený v žiadosti/zmluve č. 8500038901 (keď bola uvedená splatnosť úveru počtom splátok, bez údajov o splatnosti prvej a poslednej splátky), nie je možné považovať za naplnenie dikcie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy č. 8500038901.

6. Súd sa však primárne zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi stranami sporu. V bode 2.1 zmluvných dojednaní žiadosti/o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. je uvedené, že sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, (prípadne aj spoludlžníkom). Na základe žalobcom predložených listín súd uzavrel, že žalobca ako dlžník žiadosť/zmluvu podpísal dňa 09. 01. 2014 a žalovaný ako veriteľ žiadosť/zmluvu podpísal dňa 10. 01. 2015, a teda až vtedy do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6). Takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno bez akýchkoľvek pochybností považovať za riadne a platne uzavretú. Obsahom zmluvy v čase, keď ju podpisoval žalobca vôbec neboli údaje o schválenom úvere, tieto úplne absentovali, preto ani žalobcom ako dlžníkom nemohlo dôjsť k ich písomnej akceptácii. Preto súd uzavrel, že žalobca dňa 09. 01. 2015 podpísal iba žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, teda návrh na uzavretie zmluvy. Pri podpise zmluvy žalobcom nebol revolvingový úver, vrátane revolvingu individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsah bodu 6, teda nové doplnené údaje, nemožno posúdiť inak, ako nový návrh na uzavretie zmluvy. Oznámenie o schválení revolvingového úveru predstavuje len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru a nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu účastníkov - žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere. Keďže nedostatok písomného prejavu vôle žalobcu byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru je z hľadiska zákona sankcionovaný neplatnosťou právneho úkonu, súd považoval zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038901, uzavretú medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom v celom rozsahu za neplatnú (podobne aj Krajský súd v Trenčíne v konaní sp. zn. 4Co/93/2017).

7. Pokiaľ ide o dohodu o poskytnutí služby uzavretú v čl. 8, túto súd nepovažoval za individuálne dohodnutú v tom slova zmysle, že svedčí o slobodnej vôli dlžníka - žalobcu pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky, ako tvrdí žalovaný. Dohoda o poskytnutí služieb má povahu formulárovej dohody. Okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní - že dlžník mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie aj tejto Dohody o poskytnutí služby. Súd nemôže pritom opomenúť skutočnosť, že samotné dojednanie, tak ako bolo uvedené pod bodom 8.1 v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere bolo už medzičasom súdmi právoplatne vyhodnotené ako neprijateľná zmluvná podmienka (rozsudok Okresného súdu v Prešove, č. k. 10C/291/2014-36 zo dňa 05.12.2014, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15Co/70/2015, zo dňa 27. 05. 2015.

8. Nakoľko súd vyhodnotil zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038901 ako neplatnú, vznikol tak žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko v konaní nebolo sporné, že suma úhrad

vykonaných žalobcom v súvislosti so splácaním úveru presiahla sumu poskytnutú žalobcovi žalovaným. Bezdôvodné obohatenie však môže v konkrétnom prípade predstavovať len rozdiel medzi skutočne poskytnutými peňažnými prostriedkami žalovaným žalobcovi a úhrnom úhrad vykonaných žalobcom v prospech žalovaného. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi spolu sumu 1.942,99 eur (pri poskytnutí úveru sumu 1.246,16 eur a neskôr v súvislosti s revolvingom sumu 696,83 eur). Zároveň súd v konaní ustálil, že súhrnná suma úhrad reálne vykonaných žalobcom predstavovala sumu 2.438,60 eur. Rozdiel, ktorý je zároveň bezdôvodným obohatením žalovaného, na ktoré má žalobca nárok, tak predstavuje sumu 495,61 eur, čo je zároveň suma, v ktorej bola žaloba podaná dôvodne. Ak žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní konanom 07. 11. 2018 tvrdil, má titulom bezdôvodného obohatenia nárok aj na sumu zodpovedajúcu odmene za poskytnutie služby (upravenej v bode 8.1 zmluvy č. 8500038901), súd mu nemohol dať za pravdu. Takýto nárok by mohol byť dôvodný len v prípade, ak by žalobca túto sumu žalovanému uhradil zo svojich prostriedkov. To sa však nestalo a tak pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia bol relevantným výlučne rozdiel medzi úhrnom skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov žalovaným žalobcovi a úhrnom skutočných úhrad žalobcu žalovanému. Súd preto žalobu v časti prevyšujúcej sumu 495,61 eur zamietol.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol v prevažujúcej časti úspešnou stranou žalobca. Nakoľko si však v konaní uplatňoval nárok na sumu 670,51 (100 % uplatneného nároku) eur a súd mu priznal sumu 495,61 eur (73,92 % uplatneného nároku), v časti rozdielu, teda v sume 174,90 eur (26,08 % uplatneného nároku) bol úspešným žalovaný. Po zohľadnení úspechu žalovaného tak výsledný úspech žalobcu predstavuje 47,84 %. O výške trov konanie rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nesplní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.